

Verkondiging 13 april – Filippenzen 2: 5-11 en Lucas 19: 29-40

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Wij zullen als gezin vast niet de enige zijn die in de woonkamer foto's hebben staan. Nu hebben wij er niet zo heel veel staan of hangen: twee. Ik denk dat hier vast wel mensen zijn met meer. Je hebt tegenwoordig ook van digitale fotolijstje waar je steeds een nieuwe ziet. Dan heb je er aan een genoeg. Bij ons staat een foto van de kinderen van een aantal jaar geleden, van toen ze lief en schattig waren en een van mijn vader.

Die foto's hebben in mijn ogen iets gemeenschappelijks en dat is dat ze gaan over goede, mooie dingen. Die foto van de kinderen staat er, omdat wij blij met ze zijn, hen koesteren. De foto van mijn vader herinnert aan wat er was, maar wat je je wel bij je wilt blijven dragen. Met je meegaat door de tijd.

De intocht van Jezus zou ik graag willen vergelijken met zo'n foto. Een die met je meegaat door de tijd, een waarop je het goede ziet wat er was/is, in een situatie die verandert...

De intocht van Jezus in Jeruzalem ervaar ik altijd als iets vreemds. Het is een raar begin van de stille week. Deze zondag vandaag heeft iets vrolijks, opgewekt. Kinderen die straks zwaaiend binnenkomen met versierde Palmpasenkruizen. Wij zingen lofliederen, terwijl wij weten dat wij aan de eind van deze week stilstaan bij Jezus' dood... Een grotere tegenstelling is er bijna niet. Nu volop het leven, straks het sterven.

Misschien moeten wij de intocht maar als een foto de komende dagen met ons meenemen, dat het ons herinnert, in alle verwarring van Jezus' lijden en sterven, aan wie Jezus is, want dat zien wij vandaag in alle openheid.

Het zijn twee leerlingen die door Jezus op pad worden gestuurd om een veulen te halen. Als zij terugkomen met het dier en hun mantel erop leggen, gaat Jezus erop zitten. De andere leerlingen spreiden hun kleden op de grond voor Jezus, zodat Hij er overheen kan rijden. Zo gaat hij op weg naar Jeruzalem.

Wat Jezus doet, lijkt sterk op koninklijke, keizerlijke intochten uit die dagen. Zo deden de heersers dat toen, triomfantelijk en zittend op een rijdier. Zo'n intocht was geen voorstel, vraag, zo van: 'Jongens, ik wil graag koning worden, dus zouden jullie mij als koning willen kronen.' Nee, een intocht is een tonen: 'Ik ben de koning.' Zo ook Jezus, Hij trekt als koning naar Jeruzalem, open en bloot. Iedereen kan het zien.

Als Jezus daar rijdt op dat veulen, roepen de leerlingen het uit. In elk van de vier evangeliën wordt dit verhaal over de intocht verteld, maar al die keren roepen de mensen, de leerlingen net wat anders. Elke schrijver geeft er zijn eigen draai aan.

Zo vertelt Marcus dat de mensen schreeuwen: 'Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer. Gezegend het komende koninkrijk van onze vader David.' Bij Matteüs roepen de mensen: 'Hosanna voor de Zoon van David! Gezegend die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hemel.' Johannes heeft: 'Hosanna! Gezegend Hij die komt in de naam van

de Heer, de koning van Israël.' In ons gedeelte hebben de leerlingen het niet over hosanna, maar roeper: 'Gezegend hij die komt als koning, in de naam van de Heer! Vrede in de hemel en eer aan de Allerhoogste.'

'Gezegend hij die komt als koning', zo kijkt Lucas naar deze intocht: het is een koninklijk gebeuren. Jezus toont zich hier als vorst.

Dit is niet de enige keer in het evangelie waar over Jezus' koningschap wordt gesproken. Het komt terug bij het verhoor van Jezus door Pilatus. Hij vraagt aan hem: 'Bent U koning van de Joden?' Ook al veel eerder, helemaal aan het begin, bij de geboorte van Jezus spreek de engel over het koningschap van Jezus. Als hij de geboorte aankondigt, zegt hij tegen Maria: 'God zal [aan Jezus] de troon van zijn vader David geven. Tot in eeuwigheid zal hij koning zijn over het volk van Israël, en aan zijn koninkrijk zal geen einde komen.' Dat alles echoot hierdoor in de woorden van de leerlingen, weerklinkt in dit gebeuren. Voor even is het heel helder en duidelijk: Jezus is koning! Een fotomoment is het, Jezus daar zittend op de ezel. Alle mist is opgetrokken, elke onduidelijk is verdwenen.

Maar tijdens dit stralende moment is er ook iets dreigends. De leerlingen roepen nog iets: 'Vrede in de hemel en eer aan de Allerhoogste.' Opnieuw woorden die herinneren aan het geboorteverhaal. Daar scandeerde de engel: 'Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft.' Deze woorden lijken veel op elkaar maar er zit toch een groot verschil in. De leerlingen zeggen niet: 'Vrede op aarde', maar 'vrede in de hemel'.

In die verandering klinkt gebrokenheid door. Het is het ideale plaatje, Jezus die als koning op weg gaat naar Jeruzalem, de leerlingen die Hem erkennen als vorst, mensen die joelen en juichen, maar.... De vrede op aarde die zichtbaar wordt in Jezus' komst, wordt niet door iedereen gedeeld. Wij merken daarvan iets in ons gedeelte in het gemopper van de Farizeeërs. Die boze reacties zullen alleen maar sterker worden: mensen zullen schreeuwen om Jezus' dood. In het licht daarvan blijft die vrede op aarde toekomstmuziek. Aan Gods inzet is niets veranderd, nog steeds op zoek naar verzoening, op zoek naar herstel, op zoek naar vrede. Maar de tijd blijkt nog niet rijp te zijn. Dat klinkt door in het: 'Vrede in de hemel...'

Als je een foto van het gebeuren gemaakt had, had je het perfecte moment gehad: Jezus die als koning op weg gaat naar Jeruzalem, de leerlingen die hem als heer begroeten, zo had de engel het gezegd: Jezus' koningschap dat geen einde zal hebben. Bij een foto valt het geluid weg, en hoor je niet het onheilspellende wat in de lucht hangt: de vrede die niet kwam...

Met deze intocht van Jezus gaan wij de stille week binnen. De komende dagen zullen de verschillende kanten van Jezus' laatste dagen naar voren komen: de maaltijd die hij met zijn leerlingen vierde, Zijn worsteling met Zijn eigen lijden, het verraad van hem door Judas, het alleen gelaten worden door zijn leerlingen en uiteindelijk Zijn dood aan het kruis. Stuk voor stuk verwarrende momenten en toch is Jezus volgens Lucas koning en wil dat wij dat onthouden en hoopt dat wij dit verhaal als foto met ons meedragen en het koninklijke niet vergeten.

Wat ook in dit verhaal zit, is een vraag aan ons, of wij meegaan met die leerlingen en Jezus ook zien, erkennen als koning. Daarvan vroeg mij afgelopen week af: hoe doe je dat? Jezus is niet op dezelfde manier bij ons als toen hij daar bij de leerlingen was. Voor ons geen Palmtakken, geen mantels op de grond gooien, maar wat dan wel?

Een antwoord op die vraag vond ik in dat gedeelte uit Filippenzen, dat als eerste gelezen is. Aan de ene kant is het een heel ander stuk dan de intocht, maar ik denk dat Paulus' woorden wel helpen om concreet te maken wat het koningschap van Jezus inhoudt voor ons. En dat is gaan in Zijn spoor en doen wat Hij deed. In Paulus' woorden: 'Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had.'

Die gezindheid is niet zo goed af te lezen van de intocht in Jeruzalem, die kan ons zelfs om het verkeerde spoor zetten. Jezus wordt getekend in gewone termen, zoals een normale koning doet. Rijdend, hoog verheven boven de mensen. Paulus zoomt in dit gedeelte verder uit, maakt een overzichtsfoto en ontdekt dan iets anders koninklijks. Dat herkent Hij juist in het vervolg van deze week: '[Jezus] heeft zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood – de dood aan het kruis.' Dat is wat de apostel betreft de koninklijke weg, daarin bleek Jezus koning te zijn. In het zich klein maken.

Wij kunnen Jezus als Koning erkennen door te leven in verbondenheid met Hem. Dat is de kant van geloven, geloof hechten, je verbinden met Hem. Op Hem vertrouwen. Voor Paulus heeft het ook een heel praktisch kant: leef zoals Hij leefde. 'Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had.'

Dat kun je doen door jezelf niet te groot maken, dienend aanwezig zijn in relaties, met je partner, met vrienden. Dat niet je eigen belang op een staat. Dienend in hoe je inzet voor de kerk, de gemeenschap.

Voor mij heeft dat dienend ook te maken met de schepping, dat wij ons niet te groot maken door onze leefstijl, maar dat wij respect hebben voor de aarde en deze zo goed mogelijk proberen door te geven aan de volgende generaties.

Foto's, wij hebben denk ik allemaal wel staan. Foto's van het goede dat er is/was in ons leven. Vandaag zagen wij twee foto's: een foto waarop de intocht van Jezus staat. Wij zien de wereld zoals die hoort te zijn: Jezus als koning. Paulus helpt ons met z'n overzichtsfoto om nu aan dat koningschap vorm te geven, door te gaan in Jezus' spoor: 'Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had.'

Amen